

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Skarga wniesiona w dniu 19 czerwca 2006 r. — Longinidis przeciwko CEDEFOP

(Sprawa F-74/06)

(2006/C 237/26)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Pavlos Longinidis (Saloniki, Grecja) (Przedstawiciele: N. Korogiannakis i N. Keramidas, avocats)

Strona pozwana: Europejskie Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (CEDEFOP)

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji dyrekcji CEDEFOP z dnia 30 listopada 2005 r. o rozwiązaniu umowy o pracę na czas nieokreślony ze skarżącym;
- uchylenie decyzji dyrekcji CEDEFOP z dnia 10 marca 2006 r. oddalającej wniosek skarżącego o zawieszenie wykonania wyżej wspomnianej decyzji;
- uchylenie decyzji dyrekcji CEDEFOP z dnia 9 grudnia 2005 r. o przeniesieniu skarżącego ze stanowiska kierownika wydziału prawnego i zarządzania umowami („Head of Legal and Contract Management Service”) na stopień doradcy CEDEFOP;
- uchylenie decyzji z dnia 24 maja 2006 r., którą komisja odwoławcza CEDEFOP oddaliła zażalenie złożone przez skarżącego w sprawie uchylenia trzech powyższych decyzji; decyzja ta zawierała uzasadnienie wypowiedzenia umowy o pracę ze skarżącym przedstawione przez organ powołujący;
- uchylenie decyzji z dnia 11 listopada 2005 r., którą dyrekcja CEDEFOP zmieniła skład komisji odwoławczej;
- uchylenie decyzji z dnia 14 listopada 2005 r., którą komisja odwoławcza CEDEFOP zmieniła swój regulamin;
- uchylenie decyzji komisji odwoławczej CEDEFOP z dnia 10 marca 2006 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego w sprawie uchylenia wyżej wspomnianych decyzji z dnia 11 listopada 2005 r. i z dnia 14 listopada r.;
- uchylenie decyzji dyrekcji CEDEFOP z dnia 28 kwietnia 2006 r. oddalającej wniosek złożony przez skarżącego o wyłączenie zastępcy dyrektora CEDEFOP z dochodzeń administracyjnych dotyczących tego ostatniego i skarżącego;

- uchylenie decyzji komisji odwoławczej CEDEFOP z dnia 9 marca 2006 r. dotyczącej zażalenia złożonego przez pracownika CEDEFOP w zakresie, w jakim ta decyzja narusza dobre imię skarżącego oraz jego sferę zawodową;
- zasądzenie od CEDEFOP odszkodowania na rzecz skarżącego, równego wynagrodzeniu podstawowemu wraz z dodatkami i uprawnieniami emerytalnymi, za poniesioną szkodę finansową spowodowaną wyżej wspomnianą decyzją z dnia 30 listopada 2005 r.;
- zasądzenie od CEDEFOP na rzecz skarżącego 50 000 EUR jako zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z decyzją z dnia 30 listopada 2005 r., jak również wyżej wspomnianą decyzją z dnia 9 marca 2006 r.;
- zasądzenie od CEDEFOP na rzecz skarżącego symbolicznego euro jako zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w związku z wyżej wspomnianą decyzją z dnia 11 listopada 2005 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 30 listopada 2005 r. dyrektor CEDEFOP rozwiązała umowę o pracę na czas nieokreślony pomiędzy skarżącym a CEDEFOP. Według skarżącego decyzja ta została wydana przy przekroczeniu granic uprawnień dyskrecjonalnych organu powołującego i stanowi nadużycie władzy, narusza prawo do obrony i prawo do bycia wysłuchanym, jak również zawiera sprzeczności w uzasadnieniu.

Według skarżącego z wyjaśnień organu powołującego udzielonych w ramach badania zażalenia wniesionego w drodze administracyjnej wynika, że powodu rozwiązania umowy o pracę należy szukać w poczynionej przez skarżącego w sierpniu 2005 r. propozycji nieprzedłużenia umowy o pracę na czas określony z pewną pracowniczką, której przełożonym był skarżący. Organ powołujący, po przedłużeniu mandatu zarządu CEDEFOP, przywrócił tę pracowniczkę do pracy, a rozwiązał umowę o pracę ze skarżącym. Organ powołujący wydał te decyzje, opierając się na oczywistym błędzie w ocenie stanu faktycznego, a decyzja o rozwiązaniu umowy o pracę ze skarżącym była bezspornie sprzeczna z interesem służby.

Następnie skarżący podnosi, że inne zaskarżone decyzje naruszają wewnętrzne procedury prawne w CEDEFOP, takie jak przepisy dotyczące komisji odwoławczej, przepisy dotyczące dochodzeń administracyjnych oraz postępowania dyscyplinarnego.

Skarżący żąda również odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę. Wreszcie, w oparciu o przepisy dotyczące pozaumownej odpowiedzialności organów Wspólnoty, żąda on odszkodowania od CEDEFOP z uwagi na rzekome naruszenie jego osobowości oraz reputacji zawodowej decyzją o rozwiązaniu umowy o pracę i treścią decyzji wydanej przez komisję odwoławczą odnośnie do zażalenia wyżej wspomnianej pracowniczkii.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2006 r. — Tsirimokos przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa F-76/06)

(2006/C 237/27)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ioannis Tsirimokos (Senningerberg, Luksemburg) (Przedstawiciel: J. Choucroun, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 25 października 2005 r., potwierdzonej decyzją z dnia 19 kwietnia 2006 r.;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, mający status urzędnika Parlamentu Europejskiego od dnia 1 maja 1981 r., złożył w dniu 7 września 2005 r., na podstawie art. 55 a regulaminu pracowniczego i art. 4 załącznika IV a do tego regulaminu, wniosek o pracę na pół etatu jako przygotowanie do przejścia na emeryturę. W obliczeniu procentu wynagrodzenia podstawowego przysługującego skarżącemu organ administracyjny nie uwzględnił okresów składkowych, które skarżący ukończył przed zatrudnieniem w Parlamencie.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy zarzuty:

- pierwszy: naruszenie art. 2 załącznika VIII do regulaminu,
- drugi: naruszenie obowiązku starannego działania;

- trzeci: naruszenie obowiązku ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2006 r. — Colovea przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa F-77/06)

(2006/C 237/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fotini Colovea (Luksemburg, Luksemburg) (Przedstawiciel: J. Choucroun, avocat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Parlamentu Europejskiego z dnia 20 września 2005 r., potwierdzonej w dniu 19 kwietnia 2006 r.;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca została zatrudniona przez Parlament Europejski w dniu 1 maja 1981 r. w charakterze członka personelu tymczasowego w grupie zaszerogowania B5. W dniu 4 sierpnia 2005 r. złożyła wniosek o pracę w niepełnym wymiarze czasu w przygotowaniu do emerytury na podstawie art. 55a regulaminu pracowniczego oraz art. 4 załącznika IVa do regulaminu pracowniczego. Przy obliczaniu części wynagrodzenia podstawowego, do którego skarżąca jest uprawniona, administracja nie uwzględniła lat służby skarżącej uprawniających do emerytury sprzed zatrudnienia w Parlamencie Europejskim.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty:

- pierwszy dotyczy naruszenia art. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego;
- drugi dotyczy naruszenia obowiązku staranności;
- trzeci dotyczy naruszenia obowiązku ochrony uzasadnionych oczekiwań.